

Marie Ptáčková

Marie Ptáčková, rozená Hrudníková, se narodila v meziválečném období 8. června 1934 ve Velkém Týnci ve čtvrti Komárov stejně jako její tatínek. Maminka se narodila v Grigově, kde se narodil i tehdejší předseda zahraniční vlády Jan Šrámek. Marie byla prostřední ze tří sourozenců, měla dva bratry.

Doma měli zemědělskou usedlost, která stačila na obživu rodiny, ale velké rezervy nebyly. Rodina chovala dobytek, a proto byla soběstačná. Měli mléko, máslo, hovězí i vepřové maso a obilí. Produkty, které vyráběli, museli během okupace posílat na trh, ale potraviny také tajně v noci prodávali sousedům, což bylo nebezpečné. Pro některé to ale byla jediná cesta, jak si opatřit potraviny, protože Němci vykoupili v obchodech všechny zásoby. V hospodářství se v roce 1938 museli obejít bez tatínka, protože byla vyhlášena mobilizace a on byl desátník v československé armádě.

V oblastech, které nespadaly do Sudet, což byl i Velký Týnec, žilo Němců méně. Konkrétně v této vesnici žil Němec pouze jeden, Herman Polzer, který místním lidem pomáhal a z Rakouska vozil nedostatkové zboží. Během 2.světové války často probíhaly letecké poplachy, protože nad vesnicí létala britská letadla. Na jeden z místních domů také spadla bomba a zabila ženu. Angličané totiž létali s bombardéry a stíhačkami a snažili se prostřelit kotel lokomotivy, aby se zbraně z Německa nedostaly na frontu.

V roce 1940 začala paní Ptáčková chodit na základní školu ve Velkém Týnci. Rodina hodně dbala na vzdělání, a tudíž se mezi příbuznými často vyskytovala povolání zdravotníků, veterinářů a učitelů. Učitelkou se později stala i paní Marie.

Za války, když byla ve třetí třídě, se musela povinně učit němčinu. Občas školu navštívil německý inspektor, který kontroloval, jestli umí základy němčiny. V roce 1944 nastoupila na gymnázium v Olomouci, nejprve v Řepčíně, a poslední čtyři roky strávila na dívčím Slovanském gymnáziu. Do školy se tehdy chodilo i v sobotu. Poslední dva roky gymnázia byly zaměřeny na studium pedagogiky, aby mohli studenti ihned po absolvování začít učit, protože po válce bylo českých učitelů málo.

Konkrétně na rok 1945 a průchod ruských vojáků vesnicí má paní Ptáčková silné vzpomínky. Rodiče v domě ukrývali rumunského vojáka, spojence Němců, který byl zraněný a nemohl chodit. Ruské vojáky ale příliš nezajímal. Chtěli jen jídlo, pití, hodinky, roztrhali rodičům jejich německé peníze a pokračovali v cestě dál.

Po válce, roku 1952, když bylo paní Ptáčkové 18let, začala učit na Základní škole Bohutín. Zde byla škola malotřídní, učila tedy současně druhou, čtvrtou a pátou třídu. Tady se také seznámila se svým budoucím manželem, protože učila jeho bratra.

Později vyučovala i v Libině a Bludově, kam byli za komunismu posíláni učitelé, pokud učili dějepis nebo český jazyk způsobem, který nebyl v souladu s komunistickou ideologií. Když komunismus padl a probíhala sametová revoluce, tak se sama do dění kolem nezapojila, ale její známí ano. Na demonstraci 17. listopadu jeli z Bohutína až do Prahy na kolech.

Po celou dobu manželství žila Marie Ptáčková právě v Bohutíně a žije tam dodnes. Povolání učitelky zasvětila celý svůj profesní život. Ráda vzpomíná na tuto dobu stejně jako na své bývalé žáky. Mnozí z nich zase vzpomínají na ni.